

SAMBORZEC

na linii czasu

Promesa dla gminy

4 sierpnia wójt gminy Samborzec Witold Surowiec odebrał promesę z rąk wojewody świętokrzyskiej Agaty Wojtysek.

Dotacja w wysokości 241 tys. zł na usuwanie skutków klęsk żywiołowych zostanie przeznaczona na dwa zadania:
1. Przebudowa drogi gminnej Chobrzany – cmentarz o długości 364 metrów;
2. Przebudowa drogi gminnej Ostrołęka – sady na odcinku 785 metrów.
Dziękujemy pani wojewodzie za wsparcie finansowe inwestycji realizowanych na terenie gminy.

W Przybysławicach (gmina Klimontów), w Dworze na Wichrowym Wzgórzu 7 sierpnia uroczystie podpisano umowę w ramach konkursu „Odnowa Wsi Świętokrzyskiej”.

Powstanie plac zabaw

urządzeń na placu zabaw w Gorzyczanach”. Całkowity koszt jego realizacji to ponad 37 tys. złotych, natomiast dofinansowanie wynosi 10 tys. złotych.

Podpisano także umowy na modernizację dróg dojazdowych do pól. Gmina Samborzec zobowiązała się do wykonania modernizacji drogi o długości 235 metrów w miejscowości Żuków, na które otrzymała dofinansowanie w wysokości 23 tys. złotych.

W podpisaniu umów wzięli udział: członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego Agata Binkowska, przewodniczący Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego Arkadiusz Bąk oraz radni sejmiku Ewelina Bień i Andrzej Swajda. Wydarzenie to uświetnił występ zespołu „Gorzyczany” z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu.

Zawarte zostały one pomiędzy Zarządem Województwa Świętokrzyskiego a gminami z powiatów sandomierskiego, opatowskiego, ostrowieckiego, starachowickiego i skarżyskiego.

W ramach konkursu „Odnowa Wsi Świętokrzyskiej na rok 2017” zostanie zrealizowane zadanie pn. „Montaż

Komputery dla biblioteki

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu otrzymała dofinansowanie na zakup komputerów w ramach programu „Kraszewski. Komputery dla bibliotek 2017”.

Do programu w tegorocznej edycji zgłosiło się 729 bibliotek, z których dofinansowanie dostało tylko 133. Nasza biblioteka znalazła się w gronie szczęśliwców i otrzymała 22 237 zł.

Celem programu jest podniesienie standardu bibliotek publicznych poprzez wyposażenie ich w nowoczesny sprzęt komputerowy. Operatorem programu jest Instytut Książki, a środki pochodzą z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

O dofinansowanie staraliśmy się pierwszy raz. Przyznana kwota zostanie wykorzystana na zakup trzech komputerów stacjonarnych z oprogramowaniem, dwóch laptopów i urządzenia wielofunkcyjnego.

15 sierpnia w Koćmierzowie odbyło się uroczyste otwarcie placu wiejskiego, podczas którego zasadzono Dąb Jedności.

Dąb Jedności

Uroczystość rozpoczęła się o godz. 15 mszą świętą w kaplicy. W części oficjalnej sołtys Andrzej Bryła przywitał wszystkich zgromadzonych gości. Nie zabrakło słów wdzięczności i podziękowań. Po uroczystym otwarciu placu zaproszono przedstawicieli władz samorządowych do zasadzenia Dąbu Jedności.

Na scenie zaprezentowali się najmłodsi, zespół „Gorzyczany” z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu oraz zespół „Non Omnis”.

Ciepłej i oszczędniej

Jednym z najważniejszych priorytetów gminy Samborzec była i jest termomodernizacja budynków użyteczności publicznej.

Na ten cel nasza gmina otrzymała dofinansowanie w kwocie 6 427 273 zł. Łączny koszt zadania wynosi 7 561 498 zł. Tytuł zadania to „Głęboka modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej na terenie Gminy Samborzec”. Działanie zakłada ocieplenie siedmiu budynków użyteczności publicznej na terenie gminy – sześciu budynków szkół oraz siedziby Urzędu Gminy.

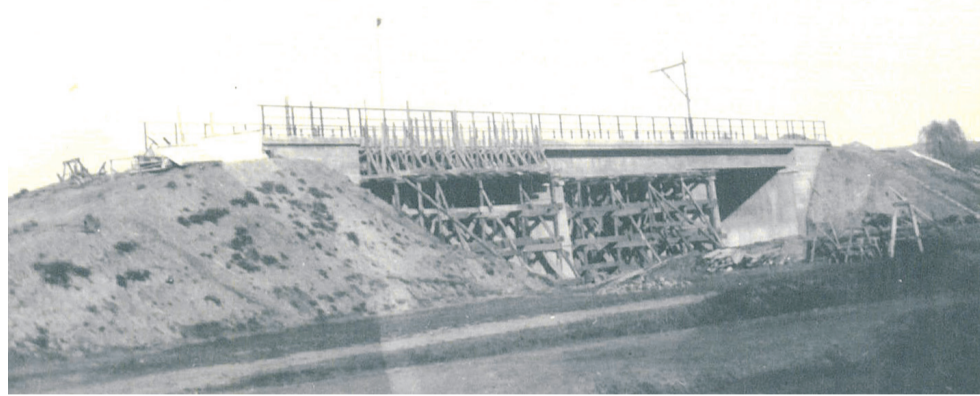
W ramach projektu zostaną docieplone ściany zewnętrzne budynków, w tym stropy/dachy, przeprowadzona będzie wymiana stolarki okiennej, wymiana lub modernizacja instalacji c.o., modernizacja źródeł ciepła poprzez wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (powietrzne pompy ciepła) oraz montaż nowych kotłów gazowych. Dla części budynków wykonana zostanie instalacja fotowoltaiczna, a w części budynków szkolnych zostanie wymienione obecne oświetlenie na energooszczędne LED. Działanie jest komplementarne ze Strategią rozwoju gminy Samborzec na lata 2016-2020.

„Wybudowali” rzekę

Część południowo-wschodnia gminy Samborzec leży na Nizinie Nadwiślańskiej, przez którą przepływa Koprzywianka. Rzeką kończy swój nurt i wpływa do Wisły na pograniczu Sandomierza i wioski Zawisłcze, należącej do gminy Samborzec.

„Koprzywianka to lewostronny dopływ Wisły o długości ok. 70 km. Wypływa ona z południowego stoku Szczytniaka – najwyższego szczytu Pasma Jeleniowskiego w Górach Świętokrzyskich – i przepływa przez pięć gmin województwa świętokrzyskiego. Koprzywianka jest najdłuższą z rzek płynących przez Wyżynę Sandomierską i posiada największe dorzecze.

biegiem Koprzywianki. Dotyczyły one głównie terenu naszej gminy. Utworzono bowiem sztuczne koryto dla rzeki na odcinku od południowego końca Wisiełki (Krakówki) do Koprzywnicy. Aktualnie przez teren gminy rzeka płynie sztucznym korytem, wykorzystując po części koryto dolnego niegdyś biegu rzeki Gorzyczanki i Wisiełki.

Teren jej ujścia do Wisły objęty jest obszarem Natura 2000. Przez gminę Samborzec rzeka ta płynie na odcinku ok. 11 km. Od miejscowości Sośniczany do jej ujścia jest obwałowana.

W okresie międzywojennym nastąpiły duże zmiany systemu rzecznej związane z prze-

Zachodzi zatem pytanie, co było powodem wykonania sztucznego koryta rzeki? Nadwiślański teren gminy Samborzec to teren zalewowy. Po wielkiej powodzi w lipcu 1934 roku władze gminy Samborzec i starostwa sandomierskiego podjęły decyzję w sprawie uregulowania go-

spodarki wodnej na terenie gminy. Określono zakres prac popowodziowych, m.in. budowę nowego koryta i wałów na Koprzywiance oraz remontu i budowy nowych dróg od rzeki do poszczególnych wsi.

W tymże roku zapadła również decyzja w sprawie budowy wałów ziemnych na Wiśle. Urząd Gminy w Samborcu podjął także uchwałę w sprawie budowy nowego mostu żelbetowego w Andruszkowicach (na zdjęciu). Zaprojektował go znany inż. Stefan Bryła. Tempo prac budowlanych było ogromne, gdyż most gotowy był już w listopadzie 1935 roku.

Wiosną 1936 roku przystąpiono do wykonania sztucznego koryta i skierowania do niego ujścia Koprzywianki. Wcześniej rzeka wpływała do Wisły poniżej Koprzywnicy na wysokości Bogorii Skotnickiej i Ciszycy w miejscowości Kamieniec. Jeszcze dziś można odszukać tam ślady prastarego koryta rzeki. Roboty ziemne wykonywano ręcznie przy pomocy szpadli i łopat, do transportu ziemi służyły taczki drewniane i furmanki zaprzężone w konie. Ziemię wydobytą z koryta nowo tworzonej rzeki transportowano na wały po drewnianych podkładach z bali i desek.

Po wykonaniu sztucznego koryta Koprzywianki i usypaniu nowych wałów, w końcu 1938 roku skierowano do niego rzekę Koprzywiankę. W 1939 roku, na wysokości Samborca, nowym rowem dołączono do Koprzywianki rzekę Gorzyczankę (Samborkę, Wiechciówkę, Baranek). W 1938 roku do nowego koryta Koprzywianki dołączono Życ Samborzecką (Polanówkę) oraz Potok z Milczan (Andruszkowiankę).

Wykonanie nowego koryta Koprzywianki, chcąc nie chcąc, spowodowało, że część terenów wioski znalazła się „za rzeką”. Pola w Andruszkowicach, Koćmierzowie, Złotej, Polanowie oraz Szewcach zostały rozdzielone.

Opracował: ANDRZEJ CEBULA

Dzieje gminy rymem pisane

224. Jachimowice od Joachima założyciela
zwane,

Na rubieży trzech gmin się znajdują,
Klimontów, Koprzywnica, Samborzec stykane
Tutaj wspólnie sąsiadują.

225. Jachimowice, Jakimowice – dawniejsze
nazwy używane,

Jan Długosz w kronice o tym podaje,
Między trzech właścicieli ziemie rozdzielane,
Drogą spadkową – w domyśle dodaje.

226. Pod koniec piętnastego wieku
Stanisław Lipnicki wioską zarządza,
Następnie po tym zacnym człowieku
Czartowskich i Złotowłodzkich jest ręką
dzierżąca.

227. Po pierwszej wojnie sołectwo dzielono
Na Jachimowice Folwark i Jachimowice Wieś,
Do gminy Klimontów obie zaliczono,
Tak to podaje w dokumentach wieść.

228. Parafia w Chobrzeżach się znajdowała,
Wyjątek dziewiętnasty wiek stanowi,
Wioska Koprzywnicy podlegała
Dziewięcioletniemu okresowi.

229. Wiek dziewiętnasty uwłaszczenie przyniósł,
Dziedzic Opelein-Bronikowski dzierżył władzę,
Herb Bosak w rodowodzie on wniósł
– Bosakiem jego przodkowie pomagali odwadze.

230. Dwór położony nad rzeką Kępianką
– Dopływem Gorzyczanki jest ona,
Porównywaną innym zaściankom,
Nosił piękna znamiona.

231. Piękny budynek w parku zbudowany,
W pobliżu było pięć stawów,
Z zewnątrz był wówczas otynkowany,
Architektonicznie wielu walorów.

232. W dwóch rzędach aleje lipowe stały,
Mieszkańcy Jachimowic je sadzili,
Uroku wspaniałe klomby dodawały,
Mieli co podziwiać nowo przybyli.

233. W parku miejsca pod dostatkiem było,
Grano tu, śpiewano, urządzano zabawy,
Nigdy nikomu się nie nudziło,
Po pracy było wiele śmiechu i wrzawy.

234. W parku też za plony Bogu dziękowano,
„Dożynki” co roku urządzając hucznie,
Po uroczystej sumie tam się zbierano,
Prezentując tańce i piosenki liczne.

235. Mieszkańcy własnoręcznie wieńce wili
Ze zboża, którego pod dostatkiem było,
Starsi tej sztuki młodych uczyli,
By kolejne pokolenie tradycji zadość uczyniło.
cdn.

EWA JUDA

Szlakiem Green Velo

27 lipca w ramach „Wakacji w GOK-u” Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu zorganizował „Wycieczkę rowerową z Samborca do Koprzywnicy szlakiem Green Velo”.

Do udziału w wycieczce zgłosiły się 23 osoby, które stawily się na placu sportowo-rekreacyjnym w Samborcu gotowe do przygody z rowerem. Trasa przejazdu liczyła około 26 km i prowadziła przez barwne i atrakcyjne okolice. Pogoda była wspaniała, a humory przez cały czas dopisywały wszystkim uczestnikom wycieczki.

Po przyjeździe pod kościół pw. św. Floriana w Koprzywnicy każdy mógł upiec sobie gorącą kiełbasę na wcześniej przygotowanym ognisku. Proboszcz ks. Jerzy Burek opowiedział historię powstania kościoła klasztorowego oo. cystersów i wprowadził wszystkich na wieżę, z której roztacza się przepiękny widok na okolice ziemi koprzywnickiej i duży zbiornik wodny, znajdujący się naprzeciw świątyni.

Dzieci i młodzież mile spędzili czas na grze w badminton oraz odpoczynku na świeżym powietrzu. W drodze powrotnej cała grupa została zaproszona przez panią Bożenę z Koprzywnicy na smaczne domowe ciasta oraz soki, za co serdecznie dziękujemy.

Kierownikiem wycieczki był Sebastian Mazur, opiekunami natomiast Aleksandra Abramczyk, Anna Misiuda, Regina Jońca oraz Justyna Czarnecka. Pracownicy Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu serdecznie dziękują wszystkim uczestnikom za udział, jak również wszystkim opiekunom i rodzicom, którzy udzielili pomocy w zorganizowaniu i przeprowadzeniu wycieczki.

Znikające zwierzęta i obrazkowe książeczki

W Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu odbyły się kolejne wakacyjne zajęcia. Tym razem spotkania poświęcone były znikającym zwierzętom oraz książkom obrazkowym.

Zwierzęta znikają, niektórych jest już tak mało, że naprawdę trudno je spotkać. 2 sierpnia w bibliotece wspólnie z dziećmi wypatrywaliśmy zwierząt na pustyniach, sawannach, w jaskiniach i lasach deszczowych. Zajrzeliśmy w głąbiny wody i pod ziemię, spojrzeliśmy w niebo. Dzięki książce Isabelli Bunnell „Znikające zwierzęta” mogliśmy poznać zagrożone wyginięciem: głowonota, mobulę, łuskowca, zębolicę, acerodona, wełnolota i wiele innych zwierząt.

Dzieci dowiedziały się, gdzie występują, ile ich zostało i dlaczego znikają. Na koniec zajęć dzieci wykonały rysunki poszczególnych krain i znikających zwierząt w nich występujących.

„Książki bez literek – czy to możliwe?” – to temat przewodni wakacyjnego spotkania, które odbyło się 10 sierpnia w Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu. Spośród kolekcji książek obrazkowych dla dzieci omówiliśmy te najciekawsze z cyklu „Rok w przedszkolu”, „Rok w mieście”, „Rok na wsi” i inne. Dzieci wspólnie mogły przeglądać, opowiadać, zgadywać, powtarzać wyliczanki i zwiedzać barwny świat książek obrazkowych. Te niezwykle publikacje pobudzają wyobraźnię, rozwijają spostrzegawczość, zdolność logicznego myślenia, umiejętność obrazowego opowiadania, a przede wszystkim gwarantują świetną zabawę. Na koniec zajęć dzieci wykonały swoje własne książeczki obrazkowe.

